

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze dne 06.09.1971, sp. zn. 3 Tz 63/71, ECLI:CZ:NS:1971:3.TZ.63.1971.1

Číslo: 24/1972

Právní věta: Také rozhodnutí o zastavení trestního stíhání proti obviněnému je úkon, který směřuje k trestnímu stíhání obviněného a který je důvodem přerušení promlčení trestního stíhání ve smyslu § 67 odst. 3 písm. a) tr. zák.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 06.09.1971

Spisová značka: 3 Tz 63/71

Číslo rozhodnutí: 24

Číslo sešitu: 6

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Promlčení trestního stíhání, Zánik trestnosti, Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 140/1961 Sb. § 67 odst. 1
§ 12 odst. 9
§ 13 odst. 1 písm. b
§ 314b odst. 1
§ 314b odst. 7
§ 314c odst. 1
§ 314c odst. 1 písm. c
§ 314c odst. 3
§ 314d 150/1969 Sb. § 13 odst. 1
§ 67 odst. 3 písm. a
§ 67 odst. 4 141/1961 Sb. § 11 odst. 1 písm. a

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 24/1972 sb. rozh.

Také rozhodnutí o zastavení trestního stíhání proti obviněnému je úkon, který směřuje k trestnímu stíhání obviněného a který je důvodem přerušení promlčení trestního stíhání ve smyslu § 67 odst. 3 písm. a) tr. zák.

(Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSR ze 6. 9. 1971 sp. zn. [3 Tz 63/71](#)).

Na základě objasňování provedeného OO VB v Horním Slavkově podal okresní prokurátor v Sokolově

u okresního soudu v Sokolově návrh na potrestání J. G., nar. 5. 5. 1924, a J. G. ml., nar. 8. 6. 1950, pro přečin proti majetku v socialistickém a osobním vlastnictví podle § 3 odst. 1 písm. a) zák. č. 150/1969 Sb., že v lednu 1970 v Horním Slavkově odcizili z bytu po V. F. podlahová prkna, dvoje dveře a poškodili okna a že tím způsobili domovní zpráve v Hor. Slavkově škodu ve výši 750 Kčs.

Návrh prokurátora na potrestání došel okresnímu soudu v Sokolově dne 10. 4. 1970.

Poněvadž okresní soud nenařizoval hlavní líčení, domáhal se prokurátor nařízení hlavního líčení podáními ze dne 1. 6. 1970 a opětovně dne 14. 8. 1970. Okresní soud však hlavní líčení nenařídil a místo toho usnesením ze dne 3. 2. 1971 sp. zn. 1 Ta 23/70 trestní stíhání proti oběma obviněným zastavil podle § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř. z důvodů nepřijatelnosti trestního stíhání pro promlčení ve smyslu § 11 odst. 1 písm. b) tr. ř.

Usnesení bylo okresnímu prokurátoru doručeno dne 8. 2. 1971. Poněvadž okresní prokurátor proti tomu nepodal stížnost, nabylo usnesení právní moci.

Podle důvodů uvedených v usnesení bylo odcizení podlahových prken a dvou dveří a poškození oken oběma obviněnými prokázáno a přiznáno a rovněž způsobená škoda ve výši 750 Kčs byla poškozenou organizací náležitě doložena a prokázána. Přesto samosoudce trestní stíhání obou obviněných pro uvedený přečin zastavil s poukazem na to, že od spáchání přečinu uplynula již doba jednoho roku, a proto s ohledem na ustanovení § 13 odst. 1 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb. je trestnost tohoto přečinu promlčena.

Proti tomuto usnesení podal generální prokurátor ČSR ve lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona. V ní namítá, že k promlčení stíhání obou obviněných nedošlo, protože podáním návrhu na jejich potrestání dne 10. 4. 1970 nastalo přerušování promlčení, a tímto dnem začala běžet nová jednoroková promlčecí doba, která v den vyhlášení napadeného usnesení ještě znovu neuplynula. Měl proto okresní soud o návrhu na potrestání obviněných rozhodnout v hlavním líčení.

Nejvyšší soud ČSR vyslovil, že napadeným usnesením byl porušen zákon v ustanovení § 67 odst. 3 tr. zák. a v ustanovení § 13 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb., toto usnesení zrušil a okresnímu soudu v Sokolově přikázal, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Okresní soud správně vycházel z ustanovení § 13 odst. 1 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb., podle něhož promlčecí doba trestnosti přečinu činí jeden rok. Nevzal však v úvahu, že tímto ustanovením zákona je pro oblast přečinů odchylně upravena jen promlčecí doba trestnosti přečinu, která je pro trestné činy upravena ustanovením § 67 odst. 1 tr. zák.

Nevzal dále v úvahu, že s ohledem na ustanovení § 13 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. se obdobně užijí i pro oblast přečinů ostatní ustanovení § 67, to jest odstavce 2 až 4.

Podle § 67 odst. 3 písm. a) se promlčení trestního stíhání (a tedy i trestního stíhání za přečin) přerušuje sdělením nebo vznesením obvinění pro trestný čin, o jehož promlčení jde, a dále i po něm následujícími úkony, m. j. prokurátora nebo soudu, směřujícími k trestnímu stíhání pachatele.

Podle § 314b odst. 1 tr. ř. ve věcech, ve kterých se konalo pouze objasňování pro přečin, se zahajuje trestní stíhání a nastávají účinky vznesení obvinění tím, že návrh prokurátora na potrestání byl doručen soudu.

Doručením návrhu na potrestání obviněných v dané věci dne 10. 4. 1970 došlo k přerušování promlčení trestnosti žalovaného přečinu a tímto dnem počala nová promlčecí doba (§ 67 odst. 4 tr. zák., § 13

odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb.).

Tedy v době, kdy samosoudce okresního soudu zastavil napadeným usnesením trestní stíhání obviněných pro žalovaný přečin, to je dne 3. 2. 1971, tato nová jednoroční promlčecí doba ještě neuplynula. Zastavením trestního stíhání obviněných napadeným usnesením proto samosoudce okresního soudu porušil zákon v ustanoveních § 67 odst. 3 tr. zák. a § 13 odst. 1 zák. č. 150/1969 Sb. Bylo proto třeba toto porušení zákona vyslovit a napadené usnesení okresního soudu zrušit.

Okresnímu soudu věcně i místně příslušnému bylo uloženo znovu jednat a rozhodnout o návrhu na potrestání, tj. způsobem, který určuje ustanovení § 314d tr. ř.

Z hlediska úvah, zda nedošlo po doručení návrhu na potrestání obviněných soudu (10. 4. 1970) vzhledem k delší nečinnosti soudu k novému promlčení, bude se okresní soud řídit tímto právním názorem:

K přerušení promlčení trestního stíhání obviněných (§ 67 odst. 3 písm. a) tr. zák.) po doručení návrhu na jejich potrestání soudu nedošlo podání okresního prokurátora ze dne 1. 6. 1970 a 14. 8. 1970, jimiž žádá o podání zprávy, kdy se bude konat hlavní líčení, popř. co jeho nařízení brání. Jde o podání, které vzhledem ke svému obsahu se neopírají o žádný předpis trestního řádu, nesměřují proti obviněným a nelze je proto považovat za úkony prokurátora směřující k trestnímu stíhání obviněných.

K přerušení promlčení trestního stíhání obviněných ve smyslu § 67 odst. 3 písm. a) tr. zák. však došlo 3. 2. 1971. Samosoudce okresního soudu, i když nedodržel ustanovení § 314b odst. 7 tr. ř. ve věci jednal tím způsobem, že se rozhodoval o dalším postupu, jaký upravuje ustanovení § 314c odst. 1, popř. odst. 3 tr. ř. Je pak nerozhodné, ke kterému způsobu vyřízení věci se přiklonil; že se přiklonil k použití ustanovení § 314c odst. 1 písm. c) tr. ř. bylo výsledkem jen nesprávných právních úvah. Nesprávný výsledek rozhodnutí nic nemění na skutečnosti, že zmíněný rozhodovací úkon samosoudce jako celek je třeba chápat jako úkon soudu směřující k trestnímu stíhání.

Pro tyto úvahy svědčí i ustanovení § 12 odst. 9 tr. ř., podle něhož trestním stíháním je úsek řízení od zahájení trestního stíhání až do právní moci rozsudku nebo usnesení o zastavení trestního stíhání. Proto i rozhodnutí samosoudce o zastavení trestního stíhání pro přečin je úkonem, který směřuje k trestnímu stíhání, to je k jeho ukončení, stejně jako rozsudek, ať odsuzující či zprošťující.

Usnesením o zastavení trestního stíhání obviněných ze dne 3. 2. 1971 proto počala nová jednoroční promlčecí doba (§ 67 odst. 4 tr. zák., § 13 odst. 1 písm. b) zák. č. 150/1969 Sb.); stejně tak počala i podáním stížnosti pro porušení zákona generálního prokurátora ČSR Nejvyššímu soudu ČSR (21. 7. 1971) a tímto rozsudkem Nejvyššího soudu ČSR, kteréžto úkony mají opory v trestním řádu a jsou rovněž úkony prokurátora nebo soudu směřujícími k trestnímu stíhání obviněných.